

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3010/2015. (I. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.KpK.27.443/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője (a továbbiakban: indítványozó) – jogi képviselője útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján 2014. augusztus 21-én alkotmányjogi panaszt nyújtott be, melyben a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 21-én kelt 9.KpK.27.443/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az indítványozó előadta, hogy az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség zajvédelmi kötelezési eljárásban a 2014. február 28-án kelt, 71.922-3-3/2014. számú határozatával intézkedési terv elkészítésére, továbbá az ugyanezen napon kelt, 71.922-3-4/2014. számú végzésével a környezeti zajkibocsátási vizsgálattal összefüggésben felmerült költségek, összesen 238 575 Ft megfizetésére kötelezte. Ez utóbbi döntéssel szemben az indítványozó fellebbezést nyújtott be, majd az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 2014. május 8-án kelt, 14/2435-3/2014. számú, az elsőfokú végzést helybenhagyó másodfokú végzésével szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A bíróság közigazgatási nemperes eljárásban 2014. július 21-én hozott fenti számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet – mint alaptalant – elutasította. Indokolásában megállapította, hogy eljárásának tárgya kizárólag az eljárási költség megfizetésére kötelező elsőfokú, és az azt helybenhagyó másodfokú végzés felülvizsgálata, az indítványozó azonban lényegében az eljárási költség viselése megállapításának jogalapját vitatta. A bíróság kiemelte, hogy az indítványozó azáltal, hogy az érdemi döntéssel szemben nem élt jogorvoslással,

hanem teljesítette az abban foglaltakat, elismerte a zajkibocsátási határérték túllépését. A határozat jogerőre emelkedett, az sem közigazgatási, sem bírói úton nem támadható. Az indítványozó mindemellett a felülvizsgálati kérelmében nem vitatta sem az eljárási költség összegét, sem annak kiszámítási módját. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, így e kérdések vizsgálatára nem volt lehetőség.

- [3] Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz, illetve a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát. A bíróság döntéséből ugyanis az következne, hogy a költségviselésről rendelkező végzés ellen jogorvoslattal csak feltételhez kötötten lehetne élni, a jogorvoslat kapcsán azonban nincs olyan korlátozás, ami szerint kizárólag számszaki okokból lenne támadható a költségviselésről szóló határozat, olyan korlát sincs, ami kizárná, hogy a jogalapot lehessen támadni a költségviselésről szóló végzéssel szembeni fellebbezésben. Ilyen rendelkezést sem a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, sem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény nem ír elő. Ezzel a bíróság megsértette az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés *b*) pontját is, ugyanis törvényeket az Országgyűlés alkot.
- [4] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése tartalmazza a hatóságok indokolási kötelezettségét, azonban az indítványozó álláspontja szerint a bíróság végzése semmilyen érdemi részt nem tartalmaz a jogorvoslati kérelemben felhozott indokok vonatkozásában. Kiemelte, hogy álláspontja szerint, ha a hatóság azért rendelkezik külön határozatban a fenti kérdésekben, hogy a költségviselésről szóló határozat elleni fellebbezést kvázi kizárja, az sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Ugyanezen alapjog sérelmét jelenti, ha az ügyben eljáró bíróság el sem olvassa a beadványokat, azok ismerete hiányában valótlán megállapításokat tesz. Az indítványozó által készített intézkedési tervben egyértelműen és félreérthetetlenül tartalmazza, hogy a jogsértés tényét nem ismerték el, a bíróság mégis erre alapította döntését.
- [5] 2. Az Abtv. 56. § értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [6] 2.1. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [7] Jelen esetben az indítványozó a közigazgatási nemperes eljárásban kérelmezőként szerepelt, így az egyedi ügyben érintett személynek minősül. A felülvizsgálati kérelmet mint alaptalant elutasító végzés az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, mellyel szemben jogorvoslatnak helye nincs. A végzést az indítványozó jogi képviselője 2014. július 28-án vette kézhez, alkotmányjogi panaszát pedig 2014. augusztus 13-án, az Abtv. 30. §-ában meghatározott hatvannapos határidőn belül adta postára. Az Abtv. 52. § (1) bekezdésének megfelelően az indítvány határozott kérelmet is tartalmazott, ugyanis megjelölte az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét és indokolást arra nézve, miért sértette azt a sérelmezett bírói döntés.
- [8] 2.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E feltételnek az indítvány nem felel meg, az alábbiak miatt.
- [9] Az indítványozó alapvetően azt kifogásolja, hogy kérelmével ellentétben az eljárási költségről rendelkező végzéssel szemben folyt jogorvoslati eljárásokban sem a másodfokú hatóság, sem a bíróság nem vizsgálta felül a határozatot arra való hivatkozással, hogy az ellen biztosított volt a jogorvoslat, mellyel az indítványozó nem élt.
- [10] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy mindaddig, amíg az ügy érdemével szemben biztosított a jogorvoslat, és a hatóság az ügyfelet, illetve az egyéb résztvevőt döntésében kioktatja arról, nem merülhet fel az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog sérelme, annak igénybevételétől ugyanis sem az ügyfél, sem az egyéb résztvevő nincs elzárva.
- [11] Az indítványozó maga sem vitatja, hogy az elsőfokú hatósági eljárásban hozott határozattal szemben biztosították számára a jogorvoslati lehetőséget. Az indítványból megállapíthatóan a határozat ellen önálló fellebbezést nem nyújtott be, ezért annak bírósági felülvizsgálatára sem kerülhetett sor.
- [12] Annak megítélése pedig, hogy az indítványozó által a végzéssel szemben benyújtott fellebbezés értékelhető-e tartalmilag a határozattal szemben is benyújtott fellebbezésnek már olyan szakkérdésnek minősül, melynek megítélése

önmagában nem az Alkotmánybíróság, hanem elsődlegesen az ügyben eljáró közigazgatási hatóságok, illetve a közigazgatási döntéseket felülvizsgáló közigazgatási bíróság hatáskörébe tartozik. Ugyanilyen szakkérdésnek minősül az is, hogy lehet-e a határozat meghozatalától elkülönítve, utólag végzést hozni a költségviselésről. Mindezt alapul véve, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasítja.

[13] 2.3. Az indítványozónak azt a kifogását, mely szerint a bíróság nem tekintette át az ügyben keletkezett iratokat, döntése pedig ekként iratellenes, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának sérelmére alapította. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése azonban a közigazgatási hatósági eljárás és nem a bírósági felülvizsgálat vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezés között nincs összefüggés, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján e tekintetben is visszautasította.

[14] 2.4. Az alkotmányjogi panasz hivatkozott az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés b) pontjára is. Ez a rendelkezés az Országgyűlés számára teremt hatáskört arra, hogy törvényeket alkosson, nem pedig Alaptörvényben biztosított jogot szabályoz. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszokat valamilyen, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére való hivatkozással vizsgálhatja, az indítványt szintén az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján ebben a vonatkozásban is visszautasította.

Budapest, 2014. december 16.

Dr. Stumpf István s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1438/2014.

